

УДК 007 : 304 : 070

Скуртул Г.С.¹

¹ канд. філол. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

**ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ СПОРТИВНОГО ЖУРНАЛІСТА ПІД ЧАС
ПАНДЕМІЇ COVID-19: НЕ(БЕЗПЕЧНИЙ) ДОСВІД УКРАЇНСЬКИХ
РЕДАКЦІЙ**

«Під час пандемії робота журналістів стала більш складною з фінансової, фізичної та психологічної точок зору... У професійному відношенні для багатьох цей період буде найскладнішим у їхній кар'єрі» [3], – такими словами розпочинають свій звіт-дослідження Емілі Белл, Джулі

Посетті й Піт Браун – автори опитування «Journalism&The pandemic: A Global Snapshot of Impacts». Пандемія COVID-19 дійсно сильно «вдарила» по журналістиці в усіх країнах світу. Робота ж спортивних журналістів взагалі опинилася перед загрозою повного зупинення, адже відміна всіх світових, національних і локальних спортивних змагань унеможливила її сталу циклічність і подієвість, стала справжнім викликом для багатьох спортивних редакцій. Востаннє подібна ситуація траплялася лише під час Другої світової війни.

До проблеми безпеки/небезпеки роботи журналіста в екстремальних ситуаціях звертались такі журналістикознавці, як Е. Артишевський, Б. Лозовський, О. Романюк; питання про вплив стресу на роботу журналіста аналізували Д. Загорулько, О. Князєв, Ф. Сміт. Однак спеціального дослідження про специфіку роботи спортивних медійників під час надзвичайних ситуацій і пандемії зокрема й досі немає, що й зумовлює актуальність наукової розвідки.

Із самого початку карантину робота спортивних медіа позначилася багатьма змінами. Усе почалося з обмежень можливості журналістів заходити до роздягальень, а скінчилося практично повною тишею на спортивних трибунах. Редакціям довелося змінювати саму суть спортивної журналістики і впроваджувати певні новації. Телебачення опинилося в менш складній ситуації, адже телевізійники могли демонструвати повтори спортивних змагань чи найбільш цікавих передач. Паралельно з цим українські телевізійні спортивні редакції використовували карантин як потужний інформаційний привід. «Виклики та обмеження пандемії – це новий поштовх до нових ідей. Спортивна журналістика припиняє залежати від героїв, залучає до дискусії лідерів думок, починає активно стрімити на YouTube...» [1], – так описує реалії спортивної журналістики під час пандемії коронавірусу український спортивний журналіст Дмитро Поворознюк. Наприклад, уже наприкінці березня 2020 року редакція «Спорту» суспільного телеканалу «UA:Перший» запустила новий проєкт у форматі щоденного дайджесту – «Суспільне спорт: на карантині», у якому висвітлювали випадки зараження коронавірусом серед спортсменів, подробиці домашніх тренувань, економічні наслідки пандемії для світового й українського спорту; важливою частиною кожного випуску була пряма мова спортивних оглядачів, експертів, тренерів щодо прогнозів наслідків пандемії для спортивного світу. Подібний формат запропонувала й редакція «Фактів. ICTV» в онлайн-проєкті «Факти. Спорт із дому». Ведучий Андрій Ковальський у режимі реального часу спілкувався із зірками українського спорту.

Потужним поштовхом для подолання інформаційної кризи в спортивних медіа стали відкриті дискусії, вебінари і круглі столи, учасниками яких були безпосередньо суб'єкти спортивної журналістики. Так,

спортивний журналіст видання Press Watch Ден Фрумкін, спираючись на власний досвід, дав декілька рекомендацій своїм колегам [2]. Серед порад: 1) писати про те, як живуть і тренуються спортсмени сьогодні й до карантину, розповідати історії їхнього життя; 2) говорити про спорт як бізнес; 3) писати про виробників та постачальників інвентаря, спортивної форми; 4) не забувати про кіберспорт. Саме запропоновані теми займали основну частину новинних стрічок українських спеціалізованих спортивних інтернет-видань «Sport.ua», «Football.ua», «Спортивний погляд», «Террікон», «UA.Футбол» (часто під тегом або в рубриці «коронавірус»). Аналітичний же контент, рейтинги й репортажі змінилися навколоспортивними публікаціями та матеріалами, які «поза часом»: статті про історичні події, легендарні матчі, знакових гравців і команди минулого.

Отже, в умовах пандемії, спортивним журналістам, щоби зберегти аудиторію, продовжувати професійний ріст і залишатися актуальними, доводиться змінювати принципи роботи редакцій, впроваджувати нові формати і знаходити засоби розширення аудиторії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Поворознюк Д. Спортивна журналістика в часи пандемії. URL: https://www.youtube.com/watch?v=WqzboVXhEkw&ab_channel=%D0%94%D0%B5%D0%B4%D0%BB%D0%B0%D0%B9%D0%BD (дата звернення: 29.03.2021).
2. Froomkin D. What are sports journalists to do? Two views. URL: <https://presswatchers.org/2020/03/what-are-sports-journalists-to-do-two-views/> (дата звернення: 29.03.2021).
3. Posetti J., Bell E., Bown P. Journalism & The pandemic: A Global Snapshot of Impacts. URL: <https://www.icfj.org/our-work/journalism-and-pandemic-survey> (дата звернення: 29.03.2021).